

Текст № 1

Між особливостями спілкування, насамперед спілкування за допомогою жестів, на Заході — на Сході є чимало суттєвих відмінностей. Європеєць, спостерігаючи розмову двох арабів, може подумати, що один із них або глухий, або короткозорий, настільки близько вони зазвичай стоять. Панібратське поплескування по шиї для арабів є дуже образливим, особливо для чоловіків. Ображаються араби й тоді, коли після жарту чи дотепу простягають руку співрозмовникові, аби той ударив по ній долонею, а європейці й американці цього не знають і сприймають такий жест як прощальний. Коли араби дивуються вони плескають долонями, а не розводять руки. Араби кажуть «ні», підносячи голову (турки при цьому ще й клацають язиками), а щоб висловити цілковите заперечення, кусають ніготь на великому пальці правої руки і швидко викидають руку вперед. У Японії стиснутий кулак із відведеним великим пальцем — позначення наркомана, що курить опіум, а в Росії — що все гаразд. Якщо ви, опинившись у котрійсь із арабських країн, захочете прикликати до себе потрібну людину звичним жестом, тобто піднісши руку на рівень грудей долонею вгору і ворухачи пальцями в напрямку до себе, то досягнете протилежного ефекту. Араб вирішить, що ви наполягаєте на його негайному уході. Сам він, щоб підкликати кого-небудь, перевертає руку долонею вниз і робить пальцями «риючі» рухи. Так само чинять у цьому випадку в Гонконзі, Японії, Китаї. Японець і не ворухнеться, побачивши, що хтось зі співвітчизників кличе його до себе вказівним пальцем, тому що цей жест у Японії звертають в бік тварин (з посібника).